

KONTRAPUNKT'02

XXXVII OGÓLNOPOLSKI PRZEGLĄD TEATRÓW MAŁYCH FORM
SZCZECIN 17-21 kwietnia 2002

KONTRAPUNKT'02

XXXVII
OGÓLNOPOLSKI
PRZEGLĄD
TEATRÓW
MAŁYCH
FORM
SZCZECIN
17-21
KWIECIEŃ
2002

Już od ponad trzydziestu lat wiosna w Szczecinie przynosi nie tylko zapach kwitnących magnolii, ale również jedyną w roku okazję do spotkania z najwybitniejszymi osiągnięciami małej formy teatralnej. Ogólnopolski Przegląd Teatrów Małych Form stanowi artystyczną i organizacyjną chlubę Szczecina, zarówno jako jeden z najstarszych festiwali teatralnych w Polsce, jak i wciąż żywe zwierciadło współczesnej kondycji rodzimego teatru.

Nie byłoby to możliwe bez wewnętrznej dynamiki szczecińskiego Przeglądu, bez jego nieustannej programowej ewolucji. Dlatego od kilku lat przy Ogólnopolskim Przeglądzie Teatrów Małych Form pojawiło się słowo „Kontrapunkt”, które najpełniej oddaje ideę artystycznych konfrontacji różnych sposobów widzenia i pojmowania roli teatru we współczesnej rzeczywistości.

„Nie ma w tym żadnego celu” - można powiedzieć, trawestując Przybyszewskiego - bowiem „sztuka jest celem samym w sobie”.

Zapełnione po brzegi widownie szczecińskich teatrów, goszczących „kontrapunktowe” przedstawienia, dowodzą słuszności takiego poglądu.

Cieszę się, że możemy wspólnie, po raz kolejny wziąć udział w kilkudniowym święcie teatru, odbywającym się w Szczecinie. Tym większą odczuwam satysfakcję, że właśnie Miasto jest od lat Mecenasem tego święta.

Życzę wszystkim widzom i uczestnikom XXXVII Ogólnopolskiego Przeglądu Teatrów Małych Form „Kontrapunkt” wielkich artystycznych przeżyć i niezapomnianych wrażeń, jurorom - trafnych i szczęśliwych werdyktów.

A za rok - znów zapraszam do Szczecina.

Prezydent Miasta Szczecina
Edmund Runowicz

17-04-2001
godz. 19.00 i 20.30
Zamek - Sala Bogusława

Festiwal „Kontrapunkt '02” dziękuje Zamkowi Książąt Pomorskich za udostępnienie Sali Bogusława.

KONTRAPUNKT'02

GOŚĆ

SCENA PLASTYCZNA KUL (Lublin)

Wrota

reżyseria i scenografia - Leszek Mądzik
muzyka - Przemysław Gintrowski

występują:
Joanna Dziaduszyńska
Jarosław Figura
Piotr Jaszczyk
Dominik Maiński
Liwia Mądzik
Paulina Rosiek
Tomasz Sierotko
Marcin Żminkowski

„Właściwa dramaturgia spektaklu rozegrana została poprzez operowanie jedną, wciąż zmieniającą się formą. Jest czymś wprost zdumiewającym, jak ogromnie zróżnicowane bogactwo doznań i znaczeń osiąga artysta poprzez działanie formą, która tak naprawdę jest po prostu walcem, utworzonym z rozpiętej na dwu kołach ciemnej, stalowoszarej tkaniny. (...)

Kulminacyjny moment spektaklu to chwila, gdy owa forma „wyrzuca” ze swego wnętrza ludzkie istoty. Jest to równocześnie ujawnienie pewnej ukrytej tezy autorskiej - według której fakt narodzin, to bolesny moment wyrzeczenia, „wyznania w świat”, w wilgotny i napiętnowany akcentami erotyki mroczny byt, w ziemską egzystencję. Teza ta tkwi na tyle mocno w klimacie całego spektaklu, iż nie podejrzewam siebie o nadinterpretację.

Każdy spektakl Leszka Mądzika był pewną szczególnie ukierunkowaną refleksją o ludzkiej kondycji, o przemijaniu, o śmierci i odradzaniu się, a nade wszystko - o odniesieniu tego do perspektywy transcendentnej, do poszukiwania Boskiej rzeczywistości jako dopełnienia lub kontrapunktu tego ludzkiego wymiaru egzystencji. Nigdy jednak nie było tu tak zwarte go w swej wymowie położenia akcentu na czymś tak jasno określonym (co zresztą współgra ze wspomnianą już jednością plastyczną spektaklu).

W tym momencie przestaje już mieć jakiegokolwiek znaczenie próba odpowiedzi na pytanie, czy senne - jak w smutnym transie - ruchy postaci w zamkniętej przestrzeni poprzedzają fakt samych narodzin, jest to już bowiem „ten świat”. Ta świadomie zbudowana ambiwalencja sytuacji podkreśla odczucie życia jako ciężącego snu, bolesnego transu chaotycznych ruchów w mrocznym zamknięciu. Natomiast pytanie o nadrzędny, transcendentny sens zawieszono jest gdzieś obok, a nie wbudowane bezpośrednio w materię spektaklu. Jest to spektakl na tyle znakomity, iż pozwala mówić o nowej jakości w dorobku artysty.”

Wojciech Skrodzki: „Wrota” życia,
Tygodnik Powszechny, nr 13/90

Foto: Stefan Cechan